

gång täckta af hällar, således till den grafform, som vanligen plägar kallas »gånggrifter». Många sådana, några med rund, andra med firsidig kammare, äro kända i Bretagne (fig. 76—86¹). I några af dem — såsom en berömd graf på den lilla till kommunen Baden hörande ön Gavr-Innis och tre i närheten deraf vid Locmariaker (Mané-Lud, Mané-er-H'roëk och Dol-ar-Marchant) belägna grafvar, alla på kusten af Morbihan², — äro väggstenarna prydda med inhuggna figurer (yxor m. m.; fig. 82—84).

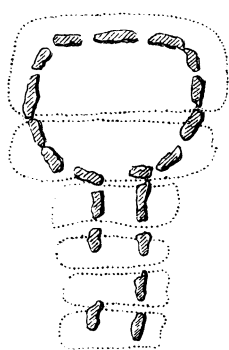

Fig. 76. Gånggrift.
Bretagne.

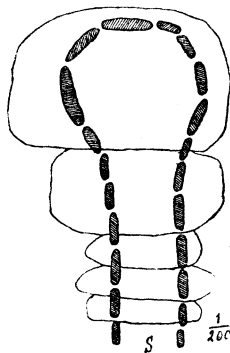

Fig. 77. Gånggrift.
Mané-Lud vid Locma-
riaker, Morbihan.

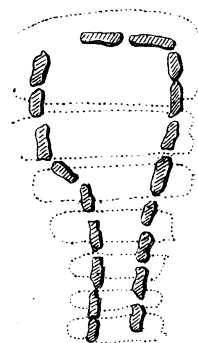

Fig. 78. Gånggrift.
Bretagne.

Ofta finnas bredvid grafkammaren en eller flera smärre sidokammare (fig. 81, 85 och 86)³.

En af dessa fornlemningar, belägen vid Kerugou i departementet Finistère, har rätvinkligt firsidig kammare,

¹ Lukis, anf. st. — G. och A. de Mortillet, *Musée préhistorique* (Paris 1881), pl. LVIII. — P. du Chatellier, *Exploration des Monuments de Kerugou etc., Canton de Pont-l'Abbé (Finistère)*, i *Mémoires de la Société d'Émulation des Côtes-du-Nord* (Saint-Brieuc 1877).

² Grafven på Gavr-Innis är en gånggrift med liten kammare, föga bredare än gången. Grafven vid Mané-Lud ses i plan fig. 77. Båda äro afbildade i *Dictionnaire archéologique de la Gaule*, I (Paris 1875), 9 pl. — Fergusson, *Rude Stone Monuments*, sid. 360, följ.

³ Lukis, anf. st.